

Створення лабораторії

приватної

Чинне законодавство не завжди встигає за часом. В такому випадку прогалини в нормативному полі стають перешкодою для започаткування нових напрямків господарської діяльності. Це також стосується і таких аспектів, як створення приватної лабораторії для забору зразків тканини та діагностування онкологічних захворювань.

Нормативні акти не чітко дають відповіді на такі запитання, як:

- чи можливо здійснювати в пацієнтів в Україні відбір зразків тканини, крові для подальшого лабораторного аналізу за кордоном, – наприклад в США?
- чи потрібні спеціальні дозволи отримання, зберігання та переміщення за кордон до місцезнаходження лабораторій для подальшого дослідження таких зразків тканин на предмет онкозахворювання?

За відповідними роз'ясненнями ініційовано запит до Міністерство охорони здоров'я України та отримано відповідь – лист від 23.04.2015р. №14/3-3140/4355-зв.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
(МОЗ України)

вул. М. Грушевського, 7, м. Київ, 01601, тел. (044) 253-61-94, E-mail: moz@moz.gov.ua,
web: <http://www.moz.gov.ua>, код ЄДРПОУ 00012925

д.з. 04.2015 № 14/3-3140/4355-рб

На № _____ від _____

Гр. Задорожньому Р.Г

а/с 522, м. Чернівці, 58001

Міністерство охорони здоров'я України розглянуло Ваше звернення щодо порядку створення приватної лабораторії та можливості здійснення відбору зразків тканин, крові для лабораторного аналізу за кордоном та в межах компетенції повідомляє.

Відповідно до вимог статті 58 Правил санітарної охорони території України», затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2011р. № 893 «Про затвердження Правил санітарної охорони території України» біологічні речовини, діагностичні зразки, реагенти та імунобіологічні препарати ввозяться або вивозяться з України та пересилаються за умови дотримання санітарного, ветеринарного законодавства та міжнародних договорів України.

Питання регулювання перевезення анатомічних матеріалів (органів, тканин, анатомічних утворень, клітин людини або тварини) регулюється Законом України "Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині".

Порядок перевезення анатомічних матеріалів людини в межах України, їх зберігання, ввезення таких матеріалів на митну територію України та вивезення за межі цієї території встановлюється Постановою Кабінету Міністрів України від 24.04.2000р. № 695 «Деякі питання реалізації Закону України "Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині".

Наказом МОЗ України від 04.05.2000 № 96 «Про затвердження нормативно-правових актів з питань трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів людині» затверджено «Порядок перевезення анатомічних матеріалів людини в межах України та вивезення їх за межі України».

Усі анатомічні матеріали перевозяться через митний кордон у спеціальній металевій тарі (контейнерах, ящиках), яка забезпечує їх повне збереження та придатність. Кожна спеціальна металева тара (контейнер, ящик) з анатомічними матеріалами пломбується відправником. Пакування

біологічного матеріалу та його транспортування проводиться відповідно до вимог біологічної безпеки.

Щодо створення лабораторії повідомляємо, що відповідно до вимог частини 1 статті 17 Основ законодавства України про охорону здоров'я, провадження господарської діяльності в сфері охорони здоров'я дозволяється лише за наявності ліцензії.

Згідно зі статтею 8 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», суб'єкт господарювання зобов'язаний провадити певний вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, відповідно до встановлених для цього виду діяльності ліцензійних умов.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 02.02.2011 № 49 зареєстрований в Міністерстві юстиції України 09.02.2011 за № 171/18909.

Враховуючи вищевикладене, суб'єкту господарювання, який має намір проваджувати господарську діяльність з медичної практики необхідно подати до МОЗ України особисто або через уповноважену ним особу такі документи:

1. Заяву на отримання ліцензії затвердженого зразка.
2. Засвідчену в установленому порядку копію висновку державної санітарно-епідеміологічної експертизи, видану за місцем провадження діяльності, про відповідність наявних приміщень вимогам санітарних норм і правил щодо здійснення медичної практики.
3. Відомості за підписом заявника – суб'єкта господарювання про:
 - стан матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності;
 - наявність нормативно-правових документів, у тому числі нормативних документів з питань стандартизації, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності;
 - наявність персоналу із зазначенням його освітнього і кваліфікаційного рівня та стажу роботи за спеціальністю, необхідного для провадження відповідного виду господарської діяльності.

Принагідно повідомляємо, що заява на отримання ліцензії та відповідні документи приймаються виключно за принципом «Єдиного вікна» за адресою: м. Київ, вул. Ушинського, 40.

Зазначаємо, що роз'яснення Міністерств, інших центральних органів виконавчої влади не є нормативно-правовими актами, вони мають роз'яснювальний, інформаційний характер і не встановлюють нових правових норм.

Заступник Міністра

Ігор ПЕРЕГІНЕЦЬ

Кодляков Р.О.
200-08-17

Статутний капітал, ПДВ, підприємець, підприємство. Хто лишній?

Практична ситуація: фізичною особою, що має статус суб'єкта підприємницької діяльності та є платником ПДВ, прийнято рішення щодо заснування юридичної особи.

Планується, що статутний капітал юридичної особи формуватиметься за рахунок майна, набутого фізичною особою-підприємцем від здійснення підприємницької діяльності. Таке майно придбане в іншого платника ПДВ, суму сплаченого податку на додану вартість відображено в податковому кредиті в податковій звітності.

Чи є об'єктом оподаткування з ПДВ у Ф0-П операція з внесення такого майна до СК юридичної особи? Чи повинна бути виписана податкова накладна та чи матиме підприємство, відповідно, право на податковий кредит?

Саме з таким запитанням було адресоване звернення до ДФСУ.

Відповідь – лист ДФСУ від 28.04.2015р. №4000/Б/99-99-17-02-02-14 подаємо нижче.

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

28.04.2015 № 1000/Б/99-99-14-02-02-14 На №

від

Бабиш В.В.
а/с 522,
м. Чернівці,
58001

Про розгляд звернення

Державна фіскальна служба України розглянула Ваше звернення від 06.04.2015 № 1/000578 (вхідний ДФС від 10.04.2015 № Б/2206) щодо деяких питань ведення податкового обліку фізичними особами – платниками податку на додану вартість і повідомляє.

Згідно з п. 1 ст. 114 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) учасником господарського товариства може бути фізична або юридична особа. Тобто фізична особа – підприємець не може бути засновником господарського товариства.

Господарське товариство є власником майна, переданого йому учасниками товариства у власність як вклад до статутного (складеного) капіталу (п. 1 ст. 115 ЦКУ).

Таким чином, майно фізичної особи – підприємця не може бути внеском до статутного капіталу господарського товариства.

При цьому право приватної власності закріплено ст. 41 Конституції України та ст. 325 ЦКУ, згідно з якими суб'єктами права власності є фізичні особи та юридичні особи. Фізичні та юридичні особи можуть бути власниками будь-якого майна, за винятком окремих видів майна, які відповідно до закону не можуть їм належати. Склад, кількість та вартість майна, яке може бути у власності фізичних та юридичних осіб, не є обмеженими. Законом може встановлюватись обмеження розміру земельної ділянки, яка може бути у власності фізичної та юридичної особи.

Таким чином, суб'єктом права власності законодавством визначається фізична особа, яка може бути власником будь-якого майна, крім майна, яке не може знаходитись у власності фізичної особи. Такий суб'єкт права власності як фізична особа – підприємець чинним законодавством не визначено.

Відповідно до п. 1 ст. 320 ЦКУ власник має право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності, крім випадків, встановлених законом.

Оскільки фізична особа – підприємець не може бути власником нерухомого або рухомого майна, придбання, спорудження, будівництво такого майна та операції з передачі права власності на таке майно фізичною особою – підприємцем можуть здійснюватись виключно як фізичною особою.

В.о. Голови

М.В. Мокляк

Водоп'янова 284-18-20

Фізична особа-підприємець & працівник. Заповнення трудової книжки

Працівник не може бути допущений до роботи без укладання трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу, та повідомлення центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування про прийняття працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом міністрів України.

Саме через це, на думку Міністерства соціальної політики України, в графі 4 трудової книжки працівника підприємцем зазначаються реквізити такого локального документу (наказу чи розпорядження).

Роз'яснення Міністерства соціальної політики України від 30.03.2015р. №191/06/187-15 додається нижче.

МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-24-45, факс: (044) 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua,
Код ЄДРПОУ 37567866, реєстраційний рахунок 35219001004117 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

30.03.2015 № 191/06/187-15

На №

від

Доліба О. Р.

Про надання відповіді

м. Чернівці,
а/с 522,
58001

Юридичним департаментом Міністерства розглянуто Ваше звернення від 23.02.2015 № 1/001055/001055 і в межах компетенції повідомляється наступне.

Відповідно до статті 24 Кодексу законів про працю України (далі - КЗпП) при укладенні трудового договору громадянин зобов'язаний подати паспорт або інший документ, що посвідчує особу, трудову книжку, а у випадках, передбачених законодавством, - також документ про освіту (спеціальність, кваліфікацію), про стан здоров'я та інші документи.

Працівник не може бути допущений до роботи без укладення трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу, та повідомлення центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування про прийняття працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Враховуючи вищезазначене, оскільки працівник не може бути допущений до роботи, зокрема без оформлення локального акта роботодавця (фізичної особи-підприємця), на нашу думку, в графі 4 трудової книжки зазначаються реквізити цього документа.

Одночасно повідомляємо, що листи міністерства не є нормативно-правовими актами, за своєю природою вони носять інформаційний, рекомендаційний та необов'язковий характер.

Директор
Юридичного департаменту

О. Туліна

Неявний бенефіціар. Записки Фінмоніторингу

Згідно із Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення кінцевих вигодоодержувачів юридичних осіб та публічних діячів» № 1701-VII від 14.10.2014 року та із Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення діяльності Національного антикорупційного бюро України та Національного агентства з питань запобігання корупції» № 198-VIII від 12.02.2015, Господарський Кодекс України доповнено статтею 64-1 «Кінцевий бенефіціарний власник (контролер) підприємства». Відповідно до цієї статті, підприємства, крім державних та комунальних підприємств, зобов'язані встановлювати свого кінцевого бенефіціарного власника (контролера), регулярно оновлювати і зберігати інформацію про нього та надавати її державному реєстратору у випадках та в обсязі, передбачених законом.

Держфінмоніторинг наголошує, що в окремих випадках бенефіціарний власник (контролер) у юридичної особи може бути відсутній.

Відповідь Держфінмоніторингу від 29.04.2015р. №1853/0340-08 подається нижче.

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ УКРАЇНИ

вул. Білоруська, 24, м. Київ, 04655, МСП 655, тел.(044) 594-16-01, факс(044) 594-16-00
e-mail: sdfm@sdfm.gov.ua Код ЄДРПОУ 37471802

«29» 04. 2015 № 1853/0340-08
на _____ від _____

Щодо розгляду листа

Державною службою фінансового моніторингу України, в межах компетенції, розглянуто Ваш лист від 10.04.2015, та повідомляється наступне.

Пунктом 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення кінцевих вигодоодержувачів юридичних осіб та публічних діячів» визначено, що юридичні особи, зареєстровані до набрання чинності цим Законом, подають державному реєстратору відомості про свого кінцевого вигодоодержувача (вигодоодержувачів), у тому числі кінцевого вигодоодержувача (вигодоодержувачів) їх засновника, якщо засновник - юридична особа, упродовж шести місяців з дня набрання чинності цим Законом.

Відповідно до пункту 20 частини першої статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (далі - Закон) кінцевий бенефіціарний власник (контролер) - фізична особа, яка незалежно від формального володіння має можливість здійснювати вирішальний вплив на управління або господарську діяльність юридичної особи безпосередньо або через інших осіб, що здійснюється, зокрема, шляхом реалізації права володіння або користування всіма активами чи їх значною часткою, права вирішального впливу на формування складу, результати голосування, а також вчинення правочинів, які надають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові до виконання вказівки або виконувати функції органу управління, або яка має можливість здійснювати вплив шляхом прямого або опосередкованого (через іншу фізичну чи юридичну особу) володіння однією особою самостійно або спільно з пов'язаними фізичними та/або юридичними особами часткою в юридичній особі у розмірі 25 чи більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі.

При цьому кінцевим бенефіціарним власником (контролером) не може бути особа, яка має формальне право на 25 чи більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі, але є агентом, номінальним утримувачем (номінальним власником) або є тільки посередником щодо такого права.

Водночас, згідно із пунктом 35 частини першої статті 1 Закону структура власності - документально підтверджена система взаємовідносин юридичних та фізичних осіб, що дає змогу встановити всіх наявних кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), у тому числі відносини контролю між ними щодо цієї юридичної особи, або відсутність кінцевих бенефіціарних власників (контролерів).

Таким чином, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) може бути фізична особа, яка не володіє часткою 25 чи більше відсотків статутного капіталу юридичної особи, але яка має можливість здійснювати вирішальний вплив на управління або господарську діяльність юридичної особи у спосіб, визначений вищезазначеною нормою.

Крім того, кінцевий бенефіціарний власник (контролер) у юридичної особи може бути відсутній.

Голова

І.Б. Черкаський

Особливості нарахування ЄСВ на винагороду по цивільно-правовій угоді

У разі, якщо база нарахування єдиного внеску щодо винагороди за цивільно-правовими угодами не перевищує мінімальної заробітної плати, встановленої на відповідний місяць, сума єдиного внеску розраховується як добуток фактичного розміру доходу та відповідної ставки єдиного внеску.

Про це йдеться у листі Пенсійного фонду України від 27.03.2015р. №21091/02-20, – додається нижче.

ПЕНСІЙНИЙ ФОНД УКРАЇНИ

Департамент пенсійного забезпечення

вул. Багетіонна, 9, м. Київ-14, 01601 тел. 284-89-33, факс 284-73-37, E-mail: pf-ukr@gu.kiev.ua Код ЄДРПОУ 00035323

27.03.2015

№

21091/02-20

На №

від

ФОП Задорожній Р.Г.

а/с 522, м. Чернівці, 58001

Шановний Романе Григоровичу!

Розглянувши Ваш лист від 04.02.2015 №1/0002842, що надійшов на нашу адресу з Державної фіскальної служби України (лист від 18.02.2015 №3850/5/99-99-17-03-01-16), Пенсійний фонд України повідомляє.

Відповідно до ст. 24 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (далі - Закон) страховий стаж - період (строк), протягом якого особа підлягає загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню та за який щомісяця сплачені страхові внески в сумі не меншій, ніж мінімальний страховий внесок.

Страховий стаж після 01.01.2004 року обчислюється територіальними органами Пенсійного фонду відповідно до вимог цього Закону за даними, що містяться в системі персоналізованого обліку.

Страховий стаж обчислюється в місяцях. Неповний місяць роботи, якщо застрахована особа підлягала загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню, зараховується до страхового стажу як повний місяць за умови, що сума сплачених за цей місяць страхових внесків є не меншою, ніж мінімальний страховий внесок.

Якщо сума сплачених за відповідний місяць страхових внесків є меншою, ніж мінімальний страховий внесок, до страхового стажу зараховується період, визначений за кожний місяць сплати страхових внесків за формулою, передбаченою абз. 3 ч. 3 ст. 24 Закону.

Відповідно до ч. 1 ст. 7 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" для платників, зокрема, зазначених у п. 1 (крім абзацу сьомого) ч.1 ст. 4 цього Закону, єдиний внесок нараховується на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України "Про оплату праці", та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами.

У разі якщо база нарахування єдиного внеску (крім винагороди за цивільно-правовими договорами) не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), та ставки єдиного внеску, встановленої для відповідної категорії платника.

Директор департаменту
Бугаєнко, 2846462

І. Ковпашко

Компанія "Вікторія"